

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

на

МИНИСТЪРА НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

по конституционно дело
№ 13 от 2013 г.

Уважаеми госпожи и господа конституционни съдии,

По направеното искане от 96 народни представители от 42-то Народно събрание за оспорване законността на изборите за народни представители, произведени на 12 май 2013 г., изразявам следното становище по т. 3 от искането относно организацията и гласуването извън страната на изборите за народни представители:

В съответствие с предвидения в чл. 44, ал. 6 от Изборния кодекс срок, с писмо Изх. № 55-00-8 от 24.04.2013 г. Министерството на външните работи е изпратило обобщените данни за българските граждани, подали заявления за гласуване извън страната, до Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" в Министерството на регионалното развитие и благоустройството (ГД „ГРАО“). С това министерството е изпълнило нормативното си задължение да предостави на ГД „ГРАО“ информация за лицата, заявили желание за гласуване в чужбина.

Ръководителите на задгранични представителства нямат законови правомощия да извършват проверка на истинността на заявленията по чл. 44, ал. 2 от Изборния кодекс, подадени лично или чрез писмо до представителствата.

Според чл. 44, ал. 6 от Изборния кодекс информацията за заявिलите желание за гласуване извън страната лица се изпраща на ГД „ГРАО“ не по-късно от 15 дни преди изборния ден. В същото време, съгласно чл. 74, ал. 5 от Изборния кодекс ЦИК приема решението си за определяне на населените места извън страната, в които ще се образуват избирателни секции не по-късно от 21 дни преди изборния ден.

135

Предвид на регламентираните в Изборния кодекс срокове, решението на ЦИК по чл. 74, ал. 5 от Изборния кодекс се приема преди крайния срок за изпращане на ГД „ГРАО“ на данните за лицата, подали заявления за гласуване в чужбина.

С цел създаване на предпоставки за извършване на проверка от ГД „ГРАО“ на лицата, заявили желание да гласуват извън страната, предшестваща решението на ЦИК за определяне на населените места извън страната, в които ще се образуват избирателни секции, в доклад до министър-председателя, председателя на комисията по правни въпроси в 41-то Народно събрание и председателя на ЦИК относно провеждането на изборите за президент и вицепрезидент на Република България в чужбина (23 и 30 октомври 2011 г.) Министерството на външните работи е предложило съответните изменения в Изборния кодекс за промяна на сроковете по чл. 44, ал. 2, 4 и 6 и чл. 74, ал. 5. В доклада е посочено, че Министерството на външните работи и дипломатическите представителства нямат способностите, компетентностите и информацията да проверяват достоверността на данните в подадените заявления и е предложено сроковете да бъдат така променени, че преди предоставянето на информацията за постъпилите заявления по чл. 74, ал. 4, т. 2 от Изборния кодекс на ЦИК от ръководителите на дипломатическите и консулските представителства и преди обявяването на данните на страниците на МВНР, данните да минават проверка през ГРАО. Това предложение на Министерството на външните работи не е било отчетено при приемането на Закона за изменение и допълнение на Изборния кодекс.

Поради това, при образуването на избирателните секции извън страната за произвеждане на изборите за народни представители на 12 май 2013 г. са спазени сроковете, предвидени в действащите разпоредби на Изборния кодекс.

В искането са посочени 23 секции на територията на Република Турция, в които, според вносителите, броят на гласувалите избиратели значително надвишава броя на избирателните, които съгласно Решение на Конституционния съд № 2 от 16.02.2010 г. по к.д. № 10 от 2009 г. технически могат да упражнят правото си на глас в рамките на изборен ден с продължителност от 13 часа. Следва да се отбележи, че вносителите на искането са се ограничили в тази си констатация само за избирателните секции в Република Турция, въпреки, че има избирателни секции на територията и на други държави, в които също са гласували над 936 избиратели.

От една страна, гласуването на повече от 936 избиратели в избирателни секции, при продължителност на изборния ден от 13 часа, само по себе си не означава, че вотът на тези избиратели е опорочен, при липса на конкретни констатации за извършени в тези секции изборни нарушения.

От друга страна, в Решение на Конституционния съд № 2 от 16.02.2010 г. по к.д. № 10 от 2009 г. са изложени мотиви, че дори да се приеме, че подадените гласове над 936 в секциите, където избирателната активност е надвишавала 1000 подадени гласа, са невалидни, тази констатация не е достатъчна, за да обуслови касиране на оспорените мандати на избраните народни представители, тъй като има подадени гласове за различни партии и коалиции, а тайната на вота изключва

136

установяване на разпределението на гласовете между тях и съответно възможност за преизчисляване на получените мандати.

В останалата си част, изложените в т. 3 на искането нарушения са свързани с действия на секционни изборителни комисии извън страната при съставянето на протоколите на СИК. Вносителите на искането обаче не сочат доколкото твърдените пропуски на СИК извън страната имат за последица опорочаване на вота на изборителите, съответно – не установяват тяхната връзка с получените мандати, чието касиране се иска.

Предвид гореизложеното, считам за неоснователно искането за обявяване на незаконност на избора на народни представители въз основа на резултатите от гласуването в чужбина, при положение, че не се установят такива нарушения, които да опорочават действителността на подадените гласове в изборителни секции извън страната.

Приложено представям като писмени доказателства копие от писмо № 55-00-8 от 24.04.2013 г. до г-н Иван Гетов, директор на ГД „ГРАО“ и копие от доклад от 26 юли 2012 г. относно провеждането на изборите за президент и вицепрезидент на Република България в чужбина (23 и 30 октомври 2011).

Приложения: Копие от писмо № 55-00-8 от 24.04.2013 г.

Копие от доклад от 26 юли 2012 г. относно провеждането на изборите за президент и вицепрезидент на Република България в чужбина (23 и 30 октомври 2011).

Кристиан ВИГЕНИН
Министър на външните работи

